

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 21

La sessió es reprèn a . Presideix la vicepresidenta segona en funcions de presidenta, acompanyada

De la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart.. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, el lletrat major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida [pel] el lletrat major en funcions de secretari general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, el conseller d'Educació, el conseller de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller d'Interior, el conseller de Territori, el conseller de Salut, el conseller de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Bona tarda.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures previstes per a reduir o suprimir l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre successions i donacions

302-00210/13

Reprenem la sessió amb el vint-i-unè punt de l'ordre del dia –hem comprovat que hi fossin tots els que els hi toca ara; per tant, podem–, amb la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures previstes per reduir o suprimir l'impost

sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre successions i donacions, presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per exposar-la té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech, en nom del Grup Parlamentari VOX.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Buenas tardes, señores diputados. Bueno, como ya pudimos ver en la interpelación, los catalanes viven peor hoy en día gracias a su mala gestión, porque en Cataluña tenemos la peor presión fiscal de España; porque nacemos hipotecados con una deuda pública de más de 84.000 millones de euros; porque la exclusión social y la pobreza alcanzan más de un millón de personas; porque la deuda de las familias ha aumentado; porque acaban de subir las pensiones, por ejemplo, a unas hipotecas de 150.000 euros, doscientos euros más por cuota; porque los alquileres tienen una subida media del cuatro por ciento y están tocando techos históricos, y porque el cierre y la huida de empresas no para de cesar.

El paro, como sabemos, alcanza más de 370.000 personas y la inflación tiene una subida colosal de precios, que alcanza el veinticinco por ciento en la leche, el catorce en el pan y el treinta-dos por ciento en el recibo de la luz en muchas familias y empresas. Y, en cambio, los sueldos no, los sueldos no suben. El noventa y cinco por ciento de las empresas adoptará una subida de sus empleados en 2023, con una media del tres por ciento. Y los precios han subido una media del diez por ciento. Luego, podemos concluir que los trabajadores y las familias serán más pobres.

Y aquí, en las cámaras legislativas, aunque les parezca extraño, no estamos para romper la convivencia de los ciudadanos con su proyecto separatista, como ustedes hacen, o para despilfarrar el dinero que tanto nos cuesta recaudar, como ustedes hacen. Estamos para mejorar la vida de las personas gestionando con responsabilidad, igual que se gestiona una comunidad de vecinos, cobrando lo justo, recaudar lo mínimo posible cuando hay crisis para gastar lo imprescindible y no despilfarrar.

Y es por eso que proponemos esta moción que propone rebajar los impuestos para que los sueldos de los trabajadores puedan subir. Y ojo, aviso a la izquierda antiemprendedores: se puede subir el sueldo sin incrementar el coste a las empresas. Y por eso proponemos suprimir el tramo autonómico del IRPF, que

castiga a los sueldos más humildes y a las clases medias. Ejemplo: en un sueldo neto de dieciséis mil euros, unos mil euros al mes, si eliminamos el tramo autonómico significaría que esa persona, en vez de mil, cobraría mil cien euros al mes para compensar esa inflación.

Y no me digan que no se puede prescindir de la cuota regional de IRPF porque necesitan más recursos, porque es mentira. Lo que necesitamos es acabar de una vez con los gastos políticos superfluos, aquellos que no sirven al interés general y que en Cataluña, según el estudio, representan más del treinta por ciento. O sea, que tenemos una media de dos mil euros de gasto superfluo por habitante, y recuerden que recaudamos una media de dos mil euros por IRPF autonómico, con lo cual cuadra –cuadra–: si eliminamos el gasto superfluo, podemos dejar de confiscar el tramo regional del IRPF.

Ya tenemos suficiente con los ingresos que recibe esta parte del Estado que se llama Generalitat de Catalunya, con tasas públicas, con impuestos indirectos como el ITP, el IVA, los AJD o los impuestos variados sobre el consumo y, por supuesto, las transferencias corrientes del Estado. La Generalitat tiene ingresos por más de treinta conceptos. Y por eso sería más que suficiente.

También proponemos en la moción bonificar al máximo los impuestos de sucesiones y donaciones, que en Cataluña suponen 780 millones de euros de recaudación. Les parecerá el chocolate del loro de los presupuestos, pero para las familias es una carga muy muy injusta y un abuso, porque pagamos más de cuarenta impuestos a todo tipo de instituciones. También en servicios básicos como la luz, el agua, la gasolina, el gas y mil conceptos más pagamos impuestos. Y, cuando uno llega al final de su vida o cuando alguien cede parte de su patrimonio a un familiar o a un amigo, también tiene que pasar por caja. Y también supone, sucesiones y donaciones, un agravio comparativo respecto a otros territorios. Por culpa de las cesiones del PP a Convergència i Unió todos los españoles no somos iguales ante la ley, y la Constitución queda en papel mojado. Pagas o no depende de donde vivas. Y por eso se fomenta lo que se llama el dúmping fiscal, porque los ciudadanos con más recursos pueden elegir donde vivir y dónde morir para pagar o no pagar impuestos.

En definitiva, hay que gestionar bien, hay que tomar decisiones valientes y justas, reducir los gastos políticos superfluos y así poder suprimir impuestos tan injustos como el impuesto de donación y el impuesto de sucesiones. Y lo más necesario, lo más necesario para ayudar a trabajadores y empresas: reducir y eliminar el tramo autonómico del IRPF para ayudar a las familias a poder pagar sus facturas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Atès que no s'hi han presentat esmenes, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, el diputat Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Diputat Garriga, diputades, diputats... *(Pausa.)* Ja està. Bé, quina emoció que ens porta aquí de fiscalitat a primera hora de la tarda, eh? Allò... Aviam, moció sobre successions i l'impost de la renda. Votarem que no, com ja li he avançat abans, en una conversa que hem tingut, votarem que no la seva moció. I no se m'enfadi –no se m'enfadi– o no es facin els ofesos, perquè a vegades fan això que, ostres, com és?, si hem fet aquí un discurs, que hi ha algunes coses que es podrien aprofitar, com és que ens voten en contra, no? Doncs bé, nosaltres, ja li he dit i li dic aquí, amb tot el «carinyo» que li pugui tenir a vostè, però clar, el que no pot ser és dir algunes coses que diu la seva formació política, i llavors venir aquí i dir que els seus plantejaments són per a la majoria dels ciutadans, no? Per tant, diuen barbaritats, diuen coses que és un menyspreu cap a molts col·lectius, i això jo crec que n'han de ser conscients. I mentre això duri, doncs vostès no poden representar una majoria o no poden aprovar segons quines posicions polítiques.

I per què ho dic, això? Perquè vostès es queixen de vegades del populisme o de l'extremisme d'algunes posicions. Hi ha vegades posicions que poden ser extremistes que no siguin les seves, però vostès sí que practiquen l'extremisme i el populisme en moltes de les seves afirmacions. I llavors ho anirem dient.

De fet, n'han fet bandera, del populisme i de l'extremisme, en moltes de les seves posicions, molt i molt importants. En quines? Home, doncs vostès fan bandera del menyspreu a les dones assassinades o maltractades d'aquest país, jo crec que un tema prou trist –prou trist– en aquests moments. Vostès fan bandera del menyspreu a tot aquell que no pensa com vostès, que no viuen com vostès o que no facin el que fan vostès. Vostès fan bandera del menyspreu, el patiment que durant molts anys han tingut moltes famílies i moltes persones que van perdre la vida durant la dictadura franquista. Vostès fan menyspreu cap als problemes derivats del canvi climàtic, o menyspreu cap al català, la nostra llengua, amb convivència amb el castellà, només faltaria, o, a sobre també fan bandera sobre el menyspreu cap a l'origen de les persones, cap a la diversitat de la nostra societat i la pluralitat. Clar que sí, només faltaria.

Vostès fan bandera del menyspreu cap a les empreses, dient que els reduiran, liquidaran els impostos. Escolti, això no és possible, no es pot garantir l'estat del benestar ni el progrés econòmic i social i el progrés de les empreses sense pagar impostos, sense un estat del benestar. De fet, veiem moltes empreses, i les empreses el que ens demanen és estabilitat –estabilitat– i vostès no venen aquí a donar l'estabilitat. O el menyspreu cap a les institucions, perquè diuen que les tancaran. De fet, aquest Parlament l'havien de tancar, la corporació de mitjans audiovisuals l'havien de tancar, totes les societats dependents de la Generalitat s'han de tancar, i ara ens ha dit que la despesa supèrflua crec que està sobre 18.000 milions d'euros. Ja semblen les dades del Canadell amb el dèficit fiscal, 18.000 milions, cada setmana puja més. Escolti, si tenim un pressupost de 30.000 milions, aprox., i vostès proposen reduir-ne 18.000, aviam com es paga tot això. I llavors diuen que aposten per la sanitat. Això és demagògia.

I el més greu de tot és que utilitzen la bandera del patiment i dels problemes de la gent per alimentar l'antipolítica i el com pitjor, millor. Volen parlar de fiscalitat? Mira que hi havia debats i espais per parlar de fiscalitat progressiva, justa, del frau fiscal, de la millora del finançament autonòmic, etcètera, etcètera. De la despesa supèrflua també, perquè tenim molta feina a fer aquí. És cert –és cert. Per tant, ostres, però per què no ho fan des d'una posició una mica més raonable, una mica més possibilista? Perquè vostès, de tot el que proposen no compliran res de res. O

simplificació de l'Administració pública. Ai las! I tant, com tenim un problema, i molt recorregut.

Proposen eliminar successions i donacions. Ja ho he dit... Successions i donacions i el tram autonòmic de la renda. Ja li he dit, deixaríem de recaptar de patac 11.000 milions d'euros. Vostè té nassos de fer funcionar l'Administració de la Generalitat i els serveis públics bàsics amb 11.000 milions d'euros menys? Sí? Sí? Mentida, mentida, mentida. I això és manipular i enganyar a la gent, i allà on han tingut responsabilitats ho han demostrat –ho han demostrat.

Què més? Com respondre les seves reflexions, o les seves posicions populistes i simplistes que dèiem? Doncs bé, jo crec que ens n'hem d'anar als fets, i els fets diuen que vostès prometen unes coses, ningú comprova a veure si les poden complir o no les poden complir, i el que hem de fer aquí és realment comprovar que tot el que hem dit no ho han complert, perquè a la pràctica és del tot impossible.

Jo crec que una cosa que hem de fer més aquí és, molt important, no tant que ens dirigim a vostès, que podem tenir més o menys bona relació o podem no coincidir. Obro parèntesi: em sembla infumable, em sembla d'una falta de respecte bestial i d'un menyspreu desorbitant, les faltes de respecte cap a membres del Govern de l'Estat del Congrés dels Diputats, ahir, en els debats que hi van haver al Congrés dels Diputats. Però jo crec que el més important és que ens dirigim als seus votants, als 200.000 votants que els han votat a vostès, i els hem de dir que el pitjor que es pot fer, si es vol que les coses vagin a millor, és votar VOX a les properes eleccions. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats. Bé, de moment, quan vaig llegir el títol de la moció i les propostes, vaig pensar que era un somni, i el somni, que ja érem independents, ja teníem 57.000 milions d'euros per gestionar, i que en

aquest cas, doncs, el Grup de VOX, ben trempats, deien: «Doncs, anem a abaixar l'IRPF als catalans», que de fet, compartim plenament aquesta visió. Amb un estat propi, amb la capacitat total del que genera la fiscalitat de Catalunya, dels catalans i les catalanes, podríem fer moltes coses, entre elles abaixar impostos, ajustar..., abaixar l'IRPF, l'impost de successions, l'impost de patrimoni. Estaríem d'acord – estaríem d'acord.

Lamentablement, és només un somni, un somni del qual, i del que ja ha explicat el senyor Garriga, només podem compartir una frase. Diu: «Els catalans viuen pitjor.» Certament, vivim pitjor, per l'espoli fiscal, per aquests més de 20.000 milions, 18.000, 20.000, el senyor Canadell, 20.000 milions que se'n van i no tornen, del que generen les activitats, les persones, les rendes, les empreses de Catalunya. Per tant, vivim pitjor. L'espoli de les inversions. L'Estat va fent promeses, va fent pressupostos, promet inversions que no arriben. Fins i tot, el darrer any, el que portem d'any, un 35 per cent; l'anterior, un 60 per cent. L'acumulat, milers de milions. Remeti's a l'informe de Foment o a l'informe del Consell de Cambres. Per això vivim pitjor, certament.

Però fins i tot ara, aquests mesos darrers, aquestes setmanes darreres, el repartiment dels fons Next Generation, aquests fons per reactivar l'economia després de la pandèmia. També ens tracten pitjor que a altres regions d'Espanya. Per això vivim pitjor. Sí, senyor Garriga, té tota la raó, ho compartim.

Però fins i tot amb els límits, el límit d'endeutament, el límit del dèficit públic. Mentre l'Estat espanyol

Fitxer 22

compleix el que diu Unió Europea, a les comunitats els hi aplica una reducció també visceral, i, per tant, no podem aplicar polítiques, per exemple, d'expansió, polítiques de reactivació de l'economia pròpies. No podem. No podem fer política fiscal. Algú ho havia dit que teníem un sistema fiscal de fireta. Certament, Catalunya no som un estat independent, i, per tant, no podem aplicar política fiscal pròpia.

De fet, haguéssim volgut avui debatre aquí sobre política fiscal, sobre aquests 57.000 milions d'euros que genera la fiscalitat de Catalunya. Certament, podríem

debatre quin seria el model de fiscalitat, quin model d'IRPF, amb quins trams, amb quins tant per cent. Podríem debatre sobre l'impost de patrimoni, i si s'ha de reduir, com defensem des de Junts. O podríem debatre quin és el tant per cent d'aplicació de l'impost de successions i donacions, un impost, per un costat, que l'OCDE diu que és un impost progressiu, i que, per tant, redistribueix l'economia, i que podríem també pensar, doncs, en quins en nivells l'hauríem de poder posar.

De fet, el conseller Giró així va dir-ho fa uns mesos, diu: Als estats de benestar no preocupa tant la competitivitat, la competència fiscal entre estats, sinó que el que preocupa és la progressivitat, la justícia social i la solidaritat entre les persones que generen activitat econòmica,» i aquest és el model de Catalunya que defensem.

De fet, nosaltres, en aquests moments, com deia, som incapaços de fer política sobre l'IRPF, sobre l'IVA, per exemple, en productes bàsics, de necessitat, per exemple, els enterraments, o molts altres productes, o sobre l'impost de societats. Tot ve regulat per l'Estat, aquest estat, que, de fet, des de l'any 1715, ens va començar a regular. He fet una mica d'història, com va començar l'espoli.

1715 van començar a imposar el cadastre real, deu per cent de tot tipus de propietats que s'ho quedava l'Estat; el cadastre personal, deu per cent de les rendes derivades del treball, s'ho quedava l'Estat; el cadastre beneficiat, el deu per cent dels beneficis derivats del comerç i la indústria, també s'ho quedava l'Estat. Però, a més a més, va confiscar alguns impostos que ja tenien les Corts Catalanes pròpies: l'impost del comerç de la llana, l'impost del comerç del tabac, l'impost sobre els papers segellats, l'impost de duanes o l'impost sobre la sal. Imposts que havia creat les Corts Catalanes, els va confiscar plenament l'Estat. Per tant, des del 1715, l'Estat recapta, l'Estat no torna, o ens torna a poc a poc i malament.

Per tant, avui no podem debatre de política fiscal, que hem de debatre de la situació actual que estem. La situació actual que estem, com deia també el diputat del PSC, és impossible gestionar el nivell de benestar, de demandes dels ciutadans de Catalunya que es mereixen, ja no dic que necessiten, que es mereixen, eh?, però el nivell de l'esforç fiscal que fan no els podem manllevar 11.000 milions d'euros per un costat ni 780 milions d'euros per l'altre costat, perquè volem que funcionin els transports públics; volem que funcioni la sanitat; volem que funcionin les escoles;

volem seguretat; volem l'estat del benestar; volem els drets socials, i volem tantes i tantes coses que gestiona el Govern de forma efectiva. I, per tant, és impossible en aquests moments, doncs, fer front a aquesta..., no sé com dir-li la paraula, o a aquest somni de moció que vostès ens presenten.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Gràcies. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda. Bé, avui ens trobem davant d'una nova moció basada en fal·làcies i amb una visió de classe, una visió de classe de les elits, i de nou, una moció i una interpel·lació plegada de populisme que en cap cas respon a la realitat de les classes populars i treballadores d'aquest país, malgrat s'omplin la boca de dir-ho. Perquè per més retòrica que utilitzin, aquesta és una proposta classista, classista i neoliberal, que, en el fons, deixa al descobert l'arrel de les seves polítiques econòmiques, arrel neofranquista i neocon, que busca abocar les treballadores d'aquest país als marges, les busca deixar explotades i amb uns serveis públics debilitats, si no és que són inexistents. Per tant, una proposta que busca agreujar encara més la distància entre els rics i la resta d'aquest país.

Perquè estaria bé desmuntar algunes fal·làcies que avui, de moment, alguns no han posat sobre la taula, però que la setmana passada sí que l'extrema dreta va posar, i que, sovint, alguns sectors independentistes parlen. Paga qui hereta; qui es mor, no paga. L'impost de successions és un impost sobre l'herència, no sobre la mort. De fet, la terminologia d'impostos de la mort és un producte de la dreta més reaccionària ianqui, de la dreta més neocon ianqui.

Hi ha tota la gent que està tan preocupada per l'impost de successions, estan tan preocupats per aquest impost de la mort, que diuen. Per què no parlen de la màfia que són les funeràries, que s'aprofiten de moments de debilitat de les famílies per sí aplicar un impost, que és l'impost de la mort, i fer negoci amb la mort? *(alguns*

aplaudiments) És aquest el veritable debat que hauríem de tenir, però no, segueixen explicant fal·làcies, perquè fins a cent mil euros no es paga, perquè els habitatges de fins a 500.000 euros estan el noranta-cinc per cent bonificats, perquè només un vint per cent de qui hereta, paga més d'un euro per herència. un euro.

Per tant, no és un impost dels pobres *currelas*, que vostès diuen dir. És un impost per a les rendes altes. I posem-hi més llum. Pel que fa als fills, el vuitanta-tres per cent rep una herència inferior a 150.000 euros, i, a causa de l'estructura del tribut i les diferents bonificacions, l'impost pràcticament no els afecta. Vuitanta-tres per cent dels fills.

Però és que si ho mirem tot plegat, de descendents majors de vint-i-un anys, i ascendents, només menys del catorze per cent de les herències més opulentes ha de pagar més de mil euros. Catorze per cent de les herències més opulentes, més de mil euros. Això ni classes mitjanes, si és que existeixen, ni classe treballadora en aquest país. Per tant, deixem de mentir i d'utilitzar a la gent pels propis interessos, i, sobretot pels els interessos de les elits.

I com deia, hi ha cert independentisme que, de manera populista, utilitza això, utilitza el debat sobre els impostos. I, en el fons, cert independentista que, en alguns moments, s'ha emocionat fins i tot amb les rebaixes fiscals d'Ayuso. I algunes coses clares, com deia Albert Botran fa algunes setmanes a un article a El temps: «Si algunes comunitats, i, en particular,

Madrid poden actuar com a paradís fiscal, que és el que alguns els agradaria que passés aquí, és perquè els diners de les inversions els treuen d'una altra banda, i els treuen, precisament, de les transferències de l'Estat fruit de l'espoli fiscal dels territoris dels Països Catalans. Per tant, defensar la política fiscal d'Ayuso és una contradicció d'arrel, perquè aplaudeixen unes retallades que indirectament estem sufragant nosaltres.

Perquè el que vostès defensen no deixa de ser neoliberalisme pur i dur, que és desprotegir el més feble per tal que el més fort ho sigui encara més. I això, posem pel cas que apliquem aquest desprotegir el més feble perquè el més fort ho sigui encara més, ho apliquem en tema de llengua i cultura; en això no estarem d'acord: en el fons estem en contra..., o defensem que el català com a llengua més feble

davant de l'Estat ha de ser protegit. Per tant, que cal protegir el feble. Això és exactament el mateix que s'ha de fer en economia: protegir el més feble davant del més fort, i per tant, és redistribuir renda i treball, renda màxima i renda mínima. Però ja n'hi ha prou que en aquest país alguns agafin les línies de l'extrema dreta, de les polítiques neocons i en el fons facin populisme en situacions complicades per a la majoria de la gent d'aquest país i que la majoria no viu a l'hora de la veritat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; doncs, bona tarda a totes i tots. Una moció poc treballada, la veritat sigui dita. A classe, li hauria dit: «Miri, repeteixi o recuperi.» Malauradament, em fa l'efecte que vostès són irrecuperables.

Poc treballada és l'emoció en si. Ara bé, si agafem el discurs de presentació i defensa de la moció, ja no podem dir que és poc treballada; hem de dir que és artera, que és fraudulenta, que és il·lusòria, que és fal·laç, perquè tota la seva intervenció ha estat un oxímoron, una contradicció en si mateixa, perquè parteix d'una premissa: que rebaixar, bonificar, regalar impostos a les rendes altes, rebaixar impostos a les rendes altes i a les grans fortunes vol dir que el que no paguen d'impostos aquestes rendes altes i grans fortunes crea riquesa. Bé, això sabem que és un oxímoron. Això no s'ha demostrat enlloc. Al contrari, crec que s'ha demostrat que allà on s'han fet rebaixes fiscals no s'ha generat riquesa, sinó que el que s'ha generat és desigualtat, pobresa, acumulació de riquesa cada cop en poques mans i, per tant, majors desigualtats socials.

Per tant, crec que parteixen d'una base ideològica totalment insubstancial, que no té, diguéssim, cap base material on sustentar-la, perquè no s'ha demostrat enlloc que abaixar impostos generi riquesa, però sí que s'ha evidenciat en llocs –només fa falta veure què està passant aquests darrers dies al Regne Unit– que abaixar impostos genera problemes d'agreujament de determinades crisis econòmiques.

Perquè el que és evident és que el que no pagues d'impostos reforça la desigualtat; el que no pagues d'impostos conculca la llibertat, i el que no pagues d'impostos promou la insolidaritat. És possible que qui vulgui un model de societat sense llibertat, sense igualtat i sense fraternitat opti per un model fiscal insolidari, que augmenta la desigualtat i que promou la insolidaritat. És el seu model. Però aquest no crec que sigui el model que interessa a la immensa majoria de la població, aquest noranta per cent de classes treballadores i classes mitjanes que no paguen els impostos, que paguen aquest u per cent, aquest dos per cent com a molt de rendes altes i grans fortunes que paguen poc amb el que haurien de pagar si estiguessin a un país de la Unió Europea normalitzat, on els impostos sobre les rendes altes, les grans fortunes, sigui successions o siguin altres, són quantitativament superiors als que es paguen en el nostre país.

Per tant, jo crec que amb això justifico la meva posició contrària a la seva moció, sobretot perquè és fal·laç, fraudulenta cap a la ciutadania, perquè intenta enganyar la ciutadania prometent un futur inexistent en base a generar les bases materials perquè la llibertat retrocedeixi i perquè la desigualtat creixi.

Res més. I moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gracias, vicepresidenta. Diputados, diputadas, señor Garriga, la verdad es que..., y voy a empezar así, no quiero tampoco herir su sensibilidad, pero cuando hablan ustedes de economía, echamos un poco en falta al señor Gallego, que al menos era, digamos, vehemente, pero hasta cierto punto hacía propuestas con un rigor creo que contundente. Y creo que esto no lo es. No lo es por muchos motivos y ahora voy a intentar explicárselo.

Para empezar, se alejan o intentan expresar un modelo que creo, desde mi punto de vista, que es un modelo utópico e imposible de implementar y muy alejado, muy alejado de lo que son posturas realmente liberales. Posiblemente, ustedes tendrán

otras posturas, seguramente las que defienden en Europa, ultraconservadoras y su modelo de trumpismo americano, pues, está muy alejado de esto. Nosotros creemos que en ambos casos están muy muy equivocados.

El primero, bueno, el impuesto de sucesiones..., al final, el impuesto de sucesiones que ustedes plantean, esa bonificación total, nosotros la hemos planteado y la hemos implementado en algunos gobiernos, exactamente en Andalucía en su momento, en el 21 se aprobó

Fitxer 23

el final de la propuesta que había hecho Ciudadanos en el Gobierno anterior, que básicamente es una reducción por lazos de consanguinidad, es decir, dependiendo de si es el primer grado o el segundo grado, la relación entre aquel que lo hereda y el que..., y la persona que fallece. Esta propuesta del noventa y nueve por ciento para todo el mundo, creo que en este caso no es nuestro modelo y no lo podemos compartir, más allá que consideramos en muchos casos que el exceso de presión fiscal no beneficia a los catalanes.

Pero cuando leemos el primer punto, que es el que sinceramente no entiendo, nosotros no acabamos de entenderlo, o sea, nuestros cálculos, de hecho llevamos unos años aquí, nos han llevado a, pues, a llegar a comprender que lo que siempre hemos llamado «chiringuitos», aquello que es, digamos, el gasto superfluo de la Generalitat, hemos calculado unos mil cien millones en el último, presupuesto, y esto son, digamos, hay un trabajo detrás bastante contundente y creo que son mil cien millones, que son muchos y que se pueden utilizar para muchísimos fines, entre ellos las políticas de vivienda, por ejemplo, que siempre hemos defendido, esa cifra de los mil millones de inversión cada año y que llevamos defendiendo desde el año 2015.

Pero claro, ustedes nos dicen que hay que eliminar del presupuesto de la Generalitat doce mil millones y uno se pregunta, ¿y qué hacemos? ¿Cómo lo mantenemos? Como gestionamos..., de dónde sacamos, esos millones para pagar sanidad, seguridad. Ustedes hablan de seguridad, nosotros también creemos que hace falta invertir en seguridad, pero con doce mil millones menos, usted deberá explicar a sus

votantes que van a perder, en todo caso, la seguridad o los recursos que tendríamos de otra manera. Doce mil millones que ustedes, simplemente y de forma mágica, como hace Junts per Catalunya, que se inventa cifras mágicas, el ochenta por ciento tan famoso que utiliza casi todo el mundo, pero esos dieciocho mil millones que ha comentado el señor Munell, doce mil millones, bueno, pues los sacan de aquí, y ja está, con esto ya lo tenemos todo solucionado. Como no vamos a gobernar, y cuando gobernemos, como hacen en Castilla y León, diremos otra cosa, pues simplemente acabamos haciendo una moción y nos quedamos tan tranquilos, sin más.

Nosotros no vamos a votar esta moción y menos ese punto 1. Creemos en el rigor, para eso estamos aquí. Creemos en las políticas liberales, las vamos a defender, pero hay que poner números detrás de todo esto.

Finalmente, el señor Munell, nunca puedo evitar contestar cuando se pone a hablar del 1714, etcétera. Le voy a leer algo, porque usted ha puesto como ejemplo la..., el expolio fiscal ya estaba en el 1714. De hecho, el señor Canadell habría hablado seguramente de la baja edad media, incluso de la España visigoda. Seguramente podría haberse remontado mucho más atrás. Pero voy a leer lo que dice en una de sus páginas de el Parlament de Catalunya sobre las Cortes catalanas, ¿de acuerdo?, porque es importante, está en la página web del Parlament, no hay que irse muy lejos. «Las Cortes catalanas estaban formades por tres estamentos, tres brazos, el militar, el eclesiástico y el real. Las clases menestrales y campesinas jamás tuvieron representación. Las convocaba el rey, –el rey de España– el último rey Carlos II las convocó..., el último rey Carlos II, porque convocó las Cortes catalanas y las presidia el rey». Supongo que este modelo monárquico... ¡Mírenselo, si está en la página web! Vuelven la cabeza como diciendo que no. Mírenselo, está la página web del Parlament. Mírense, lean historia, pero no digan barbaridades, por favor, por favor. No sean tan populistas como lo que acabamos de ver ahora mismo en esta moción.

Gracias, diputados, diputadas.

La presidenta

Doncs ara, per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Que no sufra el señor Canadell, que no le voy a nombrar en mi intervención. Creo que ya..., ya ha recibido bastante. Esté tranquilo usted. Pero bueno, sí que es verdad que hemos escuchado algunas cosas como mínimo sorprendentes en el debate de esta moción.

A mí me gustaría ir de lo más genérico a lo más concreto. Es decir, yo creo que podemos compartir el espíritu de la moción, que es el de rebajar la presión, la brutal presión fiscal que vivimos en Cataluña y que sufrimos por culpa del Govern de la Generalitat. Es decir, aquí no hay cosas externas que tal... No, no. Aquí son impuestos, y precisamente los que se está hablando en esta moción, que es el tramo autonómico del IRPF y que es el impuesto de Sucesiones y Donaciones para los que el Govern de la Generalitat, pues tiene plenas competencias. La *consellera* no está aquí, parece que no le interesa el tema, pero yo le puedo asegurar que a los catalanes les interesa, y mucho. Sobre todo, insisto en el contexto que estamos viviendo de crisis económica, con unas circunstancias muy complejas para las familias catalanas.

Bien, nosotros tenemos muy claro que esta política fiscal que promueve la Generalitat es una losa que desincentiva cualquier progreso, y no hay más que mirar. Sufrimos los tramos autonómicos del IRPF más altos de toda España, tenemos el mayor impuesto de transmisiones patrimoniales, tenemos el impuesto de patrimonio y tenemos también el impuesto de Sucesiones y Donaciones, que además, el anterior Gobierno, pues, tuvo la gentileza, por decirlo suavemente, de subirlo en plena pandemia, cuando más gente estaba falleciendo y las familias lo estaban pasando realmente mal en Cataluña.

Bien, nosotros tenemos muy claro que esta política fiscal de la Generalitat es cruel con los trabajadores, con los pensionistas y con las clases medias. Y vuelvo a decir, somos, o tenemos el Govern de la Generalitat que mantiene el impuesto sobre la renta más caro para contribuyentes con salarios brutos entre 20.000 y 30.000 euros. Es decir, estamos hablando de rentas medias, ¿vale?

Nosotros hemos presentado ya en diversas ocasiones durante esta legislatura varias medidas para rebajar esta presión fiscal. De hecho, la primera propuesta que

presentó el Partido Popular al inicio de esta legislatura fue una proposición de ley para rebajar el IRPF, para simplificar los tramos del IRPF, para hacer coincidir esos tramos autonómicos con los tramos estatales. Se debatió hace un año y medio y evidentemente ustedes votaron en contra porque ustedes generan y promueven, insisto, este infierno fiscal en el que vivimos los catalanes por culpa única y exclusiva del Govern de la Generalitat.

Como les decía, nosotros en esta propuesta queríamos rebajar los tramos autonómicos del IRPF, sobre todo aquellos que afectan a rentas bajas y rentas medias. Durante la legislatura también hemos pedido que se deflactara el impuesto del IRPF para adecuarlo a este escenario que estamos viviendo de inflación desbocada; tampoco ha tenido éxito esta propuesta y también hemos pedido la bonificación, prácticamente hasta la total supresión, en un noventa y nueve por ciento –como también hace esta moción–, del Impuesto de Donaciones y Sucesiones y también el de Patrimonio.

Ahora, como les decía, entrando un poco en la materia y en los puntos de la moción, respecto al primero de los puntos que pide esa bonificación, prácticamente la supresión del tramo del del IRPF, del tramo autonómico del IRPF, yo creo que hace falta concreción y también un poco de coherencia porque, por ejemplo, en el debate de política general, el grupo que hoy trae esta propuesta lo que pidió fue la eliminación del tramo autonómico directamente. Hoy ya hablamos de la bonificación al noventa y nueve por ciento. Yo creo que hay que ser un poco más coherentes en este tema.

Necesitamos también los números. Hoy lo han pedido desde otras formaciones también. Yo creo que esa no es la vía. Como les decía, nosotros estamos en ese espíritu de rebajar la presión fiscal, pero hay que hacerlo con cabeza y hay que hacerlo con responsabilidad y hay que hacerlo también desde una posición útil y realmente teniendo en cuenta el impacto que eso va a tener en los presupuestos de la Generalitat.

Por tanto, ¿qué pedíamos nosotros? Como les digo, reducir esos trámites para hacerlos coincidir con los trámites estatales y reducir el gravamen, especialmente en esas rentas bajas y medias que peor lo pasan. También queremos, por ejemplo,

y lo hemos pedido, que haya bonificaciones, como existen en otras comunidades autónomas, como por ejemplo deducciones para los gastos de guardería, deducciones también en el gasto de aprendizaje de lenguas extranjeras, en los seguros de salud... Incrementar también esas deducciones para los hijos o personas mayores a cargo, entre otras muchas. Por tanto, en este primer punto, como les digo, sí que coincidimos en la parte más genérica, pero la manera de cómo lo afrontan o cómo nos lo plantean, nos hace generar estas dudas y, por tanto, nosotros, en este punto, nos vamos a abstener.

Sobre el segundo, el segundo punto, la bonificación de sucesiones y donaciones, como les decía, nosotros lo hemos pedido ya en numerosas ocasiones. De hecho, en aquellas comunidades autónomas donde gobierna el Partido Popular, este impuesto está prácticamente desaparecido, bonificado también al noventa y nueve por ciento. Tenemos claro que es un impuesto anacrónico, que es discriminatorio, que genera desigualdades y que además es también un impuesto injusto. Y, por tanto, en este punto, evidentemente, les vamos a dar nuestro apoyo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; muchas gracias, vicepresidenta. Votaré en contra de la bonificación universal del noventa y nueve por ciento del tramo autonómico del IRPF. Por tres motivos. Uno, es de dudosa legalidad. Léanse la ley. Dos, catedrático Trillas, catedrático Brunet, han cuantificado el gasto político superfluo en diferentes estudios en torno a 1.000, 1.100 millones. No sé esa cifra de 18.000 millones; es una cosa un poco extraña. Tres, es un disparate económico atendiendo el actual modelo político en España. Es una propuesta que se podría plantear en Matrix y a lo mejor, sí, a lo mejor alguien te la puede votar a favor. Pero desde luego aquí no es posible. Caerían los ingresos, como han dicho, más de 12.000 millones de euros. Eso significa que, si se aprobara hoy, a final de mes ni policías, ni profesores, ni doctores podrían cobrar su nómina. Cuatro, coordínense con sus compañeros de Castilla León, que solo han bonificada a las familias numerosas.

En definitiva, trabájense un poco más el tema. Una moción de tres líneas es un poco triste y yo creo que han perdido una buena ocasión de plantear un debate interesante, con rigor, seriedad y realismo.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra, té la paraula la diputada Maria Jesús Viña i Ariño.

Maria Jesús Viña i Ariño

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, l'extrema dreta només té dos línies de treball: el discurs a l'odi contra el qui és diferent i la defensa dels privilegis. I en esta cambra van alternant les mocions, les que tenen com a objectiu criminalitzar tot allò que no els hi agrada i les mocions que tenen com a objectiu blindar els privilegis dels que més tenen. I avui mos ha tocat defensar estos privilegis. I, per a fer-ho, VOX vol suprimir l'IRPF i l'impost de successions i donacions. Una proposta que perjudicaria molt a molts i beneficiaria molt a molt pocs.

I anem primer al perjudici. Què suposaria aprovar la seua moció per a les arques de la Generalitat? En dades del pressupost del 2022, el total d'ingressos es situen en 27.256 milions d'euros. D'estos, el tram autonòmic de l'IRPF suposa 11.394 milions d'euros i les liquidacions per successions i donacions, uns 780 milions d'euros. Un forat de 12.174 milions d'euros que suposaria deixar anar el quaranta-cinc per cent dels ingressos de la Generalitat de Catalunya.

Com ho volen compensar? En el que vostès anomenen la despesa política, que ve a ser tot allò que no els hi agrada? Entenem que un partit espanyolista no voldria que mos expliquem a l'exterior. Suprimir l'Acció Exterior: 94 milions d'euros. Entenem també que un partit masclista no vol garantir els drets de les dones. Suprimim l'Igualtat i Feminismes: 93 milions d'euros. Encara haurien de trobar 600 milions d'euros més per pagar només la rebaixa de successions i donacions. I no parlem encara de la rebaixa del tram de l'IRPF. 11.394 milions d'euros, que gairebé equival a tota la despesa del 2022 en Salut i Presidència. 10.614 milions d'euros en Salut i en Presidència, 701 milions d'euros.

Si s'aprovés la seua moció, la Generalitat se veuria en un dilema. Què deixa de proveir, un sistema de salut universal, un sistema públic d'educació? I encara seria possible que necessitéssim suprimir alguna altra partida de drets socials o algun departament més per pagar la seua rebaixa fiscal. Vostès avui, aquí, no mos han vingut a presentar un estalvi fiscal per a les famílies. Vostès venen a desmantellar la Generalitat de Catalunya i l'estat del benestar. Dos eines que avui són garantia de protecció davant de la incertesa econòmica i de la pujada del cost de la vida.

Tenim clar que la seua moció perjudicaria la immensa majoria de la ciutadania de Catalunya, a un noranta per cent, però aquí beneficiaria? No ho faria al vint per cent que no tributa prou per gaudir de la rebaixa, però que sí que patiria la pèrdua d'ingressos públics traduït en rebaixes, en la protecció social i en el suport als més vulnerables. No ho farien tampoc les classes mitjanes del país, que veurien el cost de qualsevol accident o una malaltia greu, que és molt pitjor que el que s'emportarien. No ho farien tampoc per a les famílies del país a qui una educació privada els hi resultaria un obstacle insalvable i no podríem garantir que tots els xiquets del nostre país tinguessin les mateixes oportunitats per a desplegar tot el seu potencial.

Així que a qui pot beneficiar esta moció que avui mos proposen, al deu per cent, al cinc per cent, a l'u per cent més ric? Que són els únics als qui els hi surt a compte deixar de pagar impostos a canvi de no rebre serveis públics. És a dir, l'elit econòmica i funcional de l'Estat

Fitxer 24

en resum, als dirigents de VOX. I és que la seua acció política és només un exercici més d'enorme hipocresia. I els hem de dir que només tenien dos modalitats d'intervenció: el discurs de l'odi i el discurs dels privilegis –són dos modalitats que són complementàries. I és que només fan servir el discurs de l'odi per encobrir la seua agenda econòmica regressiva i elitista. La criminalització del diferent és la coartada per avançar els seus interessos materials, que no poden ser més divergents dels de la majoria de la població.

Miren, segons les dades del CEO, només un vint-i-cinc per cent dels catalans estan a favor d'abaixar impostos i reduir serveis i prestacions, mentre que un seixanta per cent hi estan en contra. Si el que vostès volen és rebaixar la despesa pública, el que han de fer és començar per la monarquia, que és una institució que suspèn el vuitanta per cent dels catalans i només defensada per un dotze per cent. Ara, com és una institució anacrònica, autoritària, contrària a la democràcia, hereva del franquisme i masclista, entenem que casa plenament amb la seua ideologia.

Per acabar, i tornant al text de la seua moció, que suposo que entenen que votarem en contra, vostès tenen com a objectiu abaixar els impostos als rics. El nostre objectiu és generar llocs de treball i treballar per un sistema fiscal de progrés verd que sigui garantia de que qui té més, qui guanya més, qui hereta més i qui contamina més sigui també qui més contribuïx a la solidaritat comuna.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt 23 de l'ordre del dia.